

درگذشت شاعر و عارف شهیر "جلال الدین محمد بلخی" معروف به "مولوی" (672 ق)

جلال الدین رومی در سال 604 ق در بلخ متولد شد. شهرتش به روم به سبب طول اقامت او در قونیه واقع در ترکیه‌ی امروزی است ...

جلال الدین رومی در سال 604 ق در بلخ متولد شد. شهرتش به روم به سبب طول اقامت او در قونیه واقع در ترکیه‌ی امروزی است که در آن زمان جزو قلمرو امپراتوری روم بوده است هرچند مولوی، خود را از مردم خراسان می‌شمرد. پدرش بهاءالدین ولد، مدرس و واعظی خوش بیان و عرفان‌گرا بوده است. زندگانی مولانا بعد از سفرهای مختلف، با آشنایی با شمس تبریزی صورتی دیگر گرفت. او پس از 16 سال همدمی با شمس، از او جدا شد و در آتش فراغ او سوخت. مولانا پس از آگاهی از اقامت شمس در دمشق فرزند خود را با جمعی از یاران در جست‌وجوی شمس فرستاد. عاقبت شمس دعوت وی را اجابت کرد و به قونیه آمد. اما نوبت اقامت شمس در این دفعه کوتاه بود و پس از مدتی با رنجش خاطر از فتنه‌انگیزی حسودان، از قونیه برفت. از این رو مولانا غزلیات سوزناک‌تری سرود. مولوی سرانجام در 68 سالگی در قونیه بدرود حیات گفت و همه‌ی مردم و اهالی قونیه، حتی مسیحیان و یهودیان نیز در سوگ مولانا نشستند و زاری کردند. بارگاه او در قونیه به عنوان مزار یک روحانی و عابد و عالم ربانی، مورد نذر و نیاز است و مردم آن سامان ودوستان وی، از این دیدگاه، از خاک پاکش همت و مدد می‌جویند. در میان بزرگان ادب فارسی، مولوی پرکارترین شاعر است و آثار فراوانی دارد از جمله: مثنوی معنوی، غزلیات شمس تبریزی، رباعیات، فیه مافیه، مکاتیب و محاسن شیعه. وی در نظر ایرانیان و بیشتر صاحب نظران جهان به نام عارفی بزرگ، شاعری نامدار، فیلسوفی تیزبین و انسانی کامل شناخته شده است. پایگاه او در جهان شعر و شاعری چنان بالاست که گروهی او را بزرگ‌ترین شاعر جهان و دسته‌ای، مولوی را بزرگ‌ترین شاعر ایران و جمعی او را یکی از چهار پنج شاعر بزرگ ایران می‌شمارند.